

KAFT

P.209.647
3-maandelijks
TIJDSCHRIFT
Jaargang 43
jan-feb-mrt 2017

www.pietersimenon.be/home-fondsenwerving
**Hier vindt u ons tijdschrift in kleur
en ... nog veel meer**

Lente

Je ruikt het, je voelt het, het is lente. Uitleggen kan je het niet, maar alles vertelt je dat het nu 'anders' is, anders wordt. En net zoals de natuur wakker wordt, lijkt ook ons lichaam te reageren op de nieuwe prikkels. Sommigen onder ons voelen nieuwe energie kriebelen om iets te ondernemen, plannen te maken, positieve voornemens uit hun winterslaap te halen. Maar soms blokkeert daar al meteen alles. We merken dat goede voornemens uitvoeren niet altijd zo simpel is, vooral niet als je dit in je eentje moet doen.

Jongeren die alleen aan het ploeteren zijn om door hun school, hun soms explosieve thuissituatie, hun chaotische ik te komen, kunnen behoorlijk in de war geraken, zich eenzaam en onbegrepen voelen. Ze zijn meteen ook heel vatbaar voor verkeerde impulsen. Ze willen al eens experimenteren met o.a. drugs om zich beter te voelen, om erbij te horen met alle gevolgen van dien. Ze kunnen dikwijls niet uit deze situatie, die hun hele toekomst kan hypothekeren, geraken zonder hulp!

De wereld komt op ons allemaal bedreigend over met zijn terrorisme, oorlogen, armoede. Wie wil zich al niet eens afsluiten voor al dat negatieve, dat beangstigende? Doen alsof het niet bestaat is ook een houding, alleen is het de vraag of je dan nog in staat bent om hulp te bieden of te aanvaarden? En hulp is nodig, overal om ons heen.

Zou de wereld of gewoon ons eigen dorp, niet meer kans maken om een fijne plek te worden, waar iedereen waardig kan leven als we meer kwamen tot "inleving"?

"Hoe zou ik mij voelen in eenzelfde situatie?" "Welke beslissing zou ik dan nemen?"

"Wat hoop ik dat anderen dan voor mij kunnen en willen doen?"

Iedereen die onze weg kruist zouden wij op die manier moeten bekijken.

Positieve heroriëntering van onze maatschappij ...

In deze JA zal u het begrip 'positieve heroriëntering' ook tegenkomen maar dan met betrekking tot onze jongeren en hun gezinnen. Ook wij proberen ons in te leven in de complexiteit van gezinssituaties, in het uiterst precaire gevoelsleven van alle betrokkenen. We proberen noden te onderkennen en een klimaat te scheppen om er samen met alle gezinsleden aan te kunnen werken.

Een nieuwe kans, op een nieuwe toekomst

Wij hopen dat u oog blijft hebben voor onze jongeren: van kinderen tot jongvolwassenen. Wij hopen ook dat u, net als wij, geraakt blijft worden door iedereen om ons heen. Mensen die alleen ons hebben om een sprankeltje licht te ontdekken in hun soms zo moeilijke levensomstandigheden.

Laten wij allemaal een beetje 'lente' zijn

En mocht u zelf bij diegenen horen die hulp of bemoediging nodig hebben, dan hoop ik dat onverwachte hulp, als een warme zonnestraal, ook uw wang streelt.

Rosa

Lente: een nieuw begin ... hierbij past de tekst van Eline over positieve heroriëntering perfect.

Positieve heroriëntering

Een nieuwe methodiek waarmee men in Pieter Simenon reeds in 2015 vertrouwd werd, is 'Positieve Heroriëntering' (PH). Deze manier van bemiddelen in gezinnen zet de jongere en de context centraal.

PH richt zich op wat de betrokkenen met elkaar verbindt. Verbondenheid is het uitgangspunt maar ook de doelstelling. Cruciaal is dat we onmiddellijk inspelen op de vraag die er ligt binnen het gezin. We worden door een verwijzer (CLB, Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg, OCJ (Ondersteuningscentra Jeugdzorg),...) geïntroduceerd als bemiddelaar. We profileren ons ook niet als hulpverlener, niet als iemand die de oplossing voor de verontrusting komt brengen, maar wij beogen de communicatie tussen de mensen te herstellen, verbinding tussen de mensen te brengen en hen te doen geloven in hun eigen mogelijkheden om om te gaan met het probleem dat er ligt, teneinde iets in beweging te krijgen vanuit de mensen zelf.

PH is dus een emancipatorisch proces - geen begeleiding zoals we ze kenden - en waarbij de kracht van mensen aangesproken wordt. Iedereen krijgt de verantwoordelijkheid om een steentje bij te dragen tot positieve verandering. Het is een gestructureerd proces waarbij betrokkenen op zoek gaan naar de kern van hun vraag. De procesbegeleiding creëert een veilig klimaat waarin de betrokkenen elkaar beluisteren. Mensen (opnieuw) naar elkaar laten luisteren is de bron tot herstel van de communicatie.

Tevens zien we een doelgroepverbreding: PH kan worden ingezet voor (gezinnen met) kinderen van 0 tot 18 jaar, jongens en meisjes.

Een PH-begeleider getuigt: "Bij Positieve Heroriëntering proberen we wat dieper te graven. Dat is niet altijd even gemakkelijk, maar als je 'de kern' eenmaal te pakken hebt, dan zorgt dat voor emoties. Traantjes durven dan wel eens te vloeien tijdens de uitwisseling naar elkaar. Dat is niet enkel voor gezinnen een mooi moment, maar ook voor mij als begeleider. Je weet dan gewoon dat je op dat moment voor net dat ietsje meer verbinding gezorgd hebt. En dat brengt je als begeleider, maar vooral ook als mens tot ontroering."

Een briefje aan begeleidster Eline, van een gezin dat via positieve heroriëntering weer een lichtpuntje ziet.

Hartelijk dank voor al je support en je positivisme. Voor mij en B zijn jij en het CLB een heel grote steun: we zijn van een heel diep dal gekomen, ik zou alle mensen die hetzelfde meemaken zo willen adviseren om de stap naar hulpverlening te durven zetten. B en ik durven dit ook naar mensen toe te vertellen (zonder voorbij te gaan aan het vertrouwelijke), wel dat we het heel moeilijk gehad hebben en dat we dankzij externe hulp weer voorzichtig positief de toekomst met onze zoon inzien. Voor heel veel mensen hangt een taboe rond zoeken van hulp...

MVG,

Tijdsbestedings-begeleidster Kristien vertelt over een traject bij het noodasiel.

Door een *moeilijke* thuissituatie is Jan begin september opgenomen in onze leergroep. Jan was op dat moment ingeschreven in het deeltijds onderwijs in Sint-Truiden en heeft de eerste maanden laten zien dat hij een doorzetter is omdat hij elke donderdag en vrijdag mooi op het afgesproken uur aanwezig was op school en het zeer lange traject van Lommel naar Sint-Truiden heel correct aflegde. Jan liet regelmatig horen dat hij graag zou willen gaan werken. Ondertussen wees zijn toekomstperspectief richting BZW, en dit heeft zijn motivatie om werk te zoeken alleen maar versterkt. Na overleg met Jan is er het voorstel gekomen om eerst te starten met vrijwilligerswerk zodat hij kan ondervinden of hij beschikt over de nodige arbeidsattitudes om verdere stappen te zetten binnen het arbeidscircuit. Jan is niet veel later gestart in het Noodasiel en heeft hier gedurende 2 maanden een mooi traject afgelegd als vrijwilliger. Tijdens deze 2 maanden heeft hij systematisch vertrouwen opgebouwd met de andere personeelsleden, vrijwilligers en de aanwezige dieren in het asiel en heeft hierdoor ook meer en meer verantwoordelijke taken als vrijwilliger kunnen opbouwen. Dit deed hem deugd en op deze manier kwam hij in zijn ogen telkens dichterbij zijn einddoelstelling van betaald werk. Bij de laatste evaluatie in het Noodasiel hebben we het startschot gegeven om de zoektocht te starten naar betaald werk. Een mooie afsluiter van zijn traject als vrijwilliger. De begeleiders van het Noodasiel hebben hem héél veel succes gewenst en hem laten gaan met de boodschap: 'We gaan je hier echt wel missen'!

De eerste inspanningen van Jan waren heel actief, maar toen hij na een tijdje merkte dat een werkgever zoeken niet zo vanzelfsprekend is, is Jan wat stilgevallen in zijn acties. Om het in zijn eigen woorden te zeggen: 'Ik ben een dieselke en heb een duwtje in mijn rug nodig

om op gang te komen.' Bij de teleurstelling dat hij niet onmiddellijk een werkgever kon vinden was het voor Jan ook een ontgoocheling dat de school niet helemaal achter de keuze stond om te zoeken naar betaald werk. In deze periode heeft Jan nog een heel denkproces doorworsteld om te kiezen welke richting hij nu binnen het onderwijs zou gaan inslaan (Deeltijds Onderwijs of Syntra). Uiteindelijk heeft hij gekozen om toch verder te gaan binnen het Deeltijds Onderwijs en hebben we in de Kerstvakantie een 'Eethuis' bereid gevonden om hem tewerk te stellen. Eind januari is Jan overgeschakeld van het Deeltijds in Sint-Truiden naar het Deeltijds in Lommel omdat hij toch gedurende langere tijd in Lommel zou verblijven. Begin februari heeft hij zijn eerste officiële werkdag gedaan en hopelijk is dit de start van een mooi traject van betaalde arbeid waarbij Jan op school ondertussen zijn tweede graad kan behalen. Onze doelgroep bestaat uit jongeren en hun leefomgeving die vaak door samenloop van problematische situaties zich niet meer bewust zijn van hun eigen krachten en talenten. Dit was ook zo het geval bij Jan. Bij opname bleek dat Jan op vlak van tijdsbesteding al enige tijd ter plaatse trappelde en weinig vooruitzichten had. Door de vele mislukkingen en afwijzingen die Jan in het verleden meegemaakt heeft was zijn geloof in eigenwaarde en geloof in zijn toekomstperspectief gezakt. Als begeleidster heb ik onder andere fel ingezet op aandacht geven aan de dingen waar hij goed in is en hem regelmatig bekrachtigd in de dingen die hij goed aangepakt heeft. Dit heeft gemaakt dat Jan terug in beweging is gekomen en keuzes gemaakt heeft voor zijn toekomst waar hij zelf helemaal achter staat. Als begeleidster van Dienst Tijdsbesteding heb ik tot nu toe zelf veel terug gekregen uit deze begeleiding omdat het mezelf als mens ook goed doet om Jan te zien groeien. Het is toch fantastisch als dit je beroep is!

MODULE CONTEXTBEGELEIDING

HET CONTEXTTEAM

Het contextteam van CANO begeleidingstehuis Pieter Simenon zet de samenwerking met de jongere en hun eigen directe leefomgeving centraal. Dit team wil de communicatie in en met de leefomgeving van de jongeren op gang brengen, de banden (tussen gezinsleden, met netwerken) in deze leefomgeving herstellen, het netwerk activeren en verstevigen vanuit de aanwezige krachten van het gezin en dit netwerk. En dit vanuit het vertrekpunt dat deze verschillende actoren eigen positieve mogelijkheden hebben (oplossingscapaciteiten en krachtbronnen) en dat het van cruciaal belang is hen daarop te blijven aanspreken. Re-integratie in gezin en maatschappij staan voorop, evenals verbondenheid en zelfstandigheid in het functioneren van de jongeren en hun context.

De contacten tussen contextbegeleider en jongere zijn intensief. Teamvorming met de jongere en zijn ouders (of de andere steunfiguren) staat hier steeds centraal. Het contextteam bestaat uit contextbegeleiders die elk een aantal gezinnen wekelijks opvolgen. Zij hebben een face-to-face begeleidingsgesprek met de jongere en het gezin. Vaak vinden ook telefoongesprekken plaats, worden e-mails en brieven verstuurd. De begeleider blijft op alle momenten een steunfiguur voor de jongere, ook wanneer deze een moeilijk begeleidbare houding vertoont.

Contextbegeleiding behandelt verschillende onderwerpen: het gaat vaak om zeer praktische samenlevingsafspraken tussen de verschillende actoren, zoals regels over op tijd thuis zijn, manieren om wat meer te sparen, weekplanning en dergelijke meer. Hiernaast raken de contextbegeleiders thema's aan zoals het herstel tussen jongere en ouders, pedagogische steun, psycho-educatie, aandacht voor de communicatiepatronen. Ook wordt er erg netwerkgericht gewerkt (in kaart brengen van het netwerk, dit bespreken en hierin ondersteuning zoeken).

“01/01/2017 om 01.00 uur een berichtje op mijn GSM van B.: ‘HAPPY NEWYEAR’... ‘t Deed deugd aan het hart om een berichtje van een ex-gast te ontvangen. Dit wil toch zeggen dat we iets voor hem betekend hebben. Enkele dagen daarna heb ik hem opgebeld om hem te bedanken. Het werd een leuke babbel. Hij woont nu op een studio van YAR, zijn ijskast wordt regelmatig door zijn YAR- begeleiders aangevuld met eten en drinken. Hij eet veel pasta en pannenkoeken. Zijn leefloon geraakt echter niet in orde en ook werk zoeken is een slopende opdracht. Het is moeilijk om de moed er in te houden. Hij gaf aan dat dit deugddoende gesprekken waren en hij denkt nog veel aan onze gesprekken en woorden die nu soms heel concreet worden ‘dat niet alles rozengeur en maneschijn is’. Eind januari rondt hij zijn YAR-traject af en hij is blij dat wij er bij zullen zijn.”

Wanneer samenleven tussen jongere en context niet meer haalbaar blijkt en gesprekken met de betrokkenen hierin geen verandering kunnen brengen, zal de contextbegeleider het ankerteam op de hoogte brengen. Op dit overleg wordt beslist wat de verdere stappen zijn binnen het traject. Dit kan op verschillende wijzen ingevuld worden: bijvoorbeeld een verblijf bij andere belangrijke personen binnen de context, een time-out alternatief (een staptocht, een tijdelijk verblijf bij bijvoorbeeld een boerengezin, een korte periode binnen onze residentie of - indien al onze eigen mogelijkheden uitgeput zijn - een kort verblijf binnen een gemeenschapsinstelling)... Ook wanneer de jongere nood heeft aan uitgebreidere individuele begeleiding - denk bijvoorbeeld aan sociale vaardigheidstrainingen - zal dit in eerste instantie ingeschat worden door de contextbegeleider en op het ankerteam besproken worden.

Samenwerking met de andere teams rond het traject van de jongere is van cruciaal belang in de werking van ons begeleidingstehuis. De dienst tijdbesteding, het leergroepeteam, de sociale dienst en het STUT-team zijn onlosmakelijk verbonden met het contextwerk.

"In de nieuwjaarsnacht kreeg ik een sms-bericht van K., de mama van H. H. was ruim een jaar in begeleiding en in oktober hebben we die begeleiding succesvol afgerond. Hij is nu 16 jaar, gaat naar school, alles loopt goed. Het sms-berichtje van de mama: 'Jij gaf me terug vertrouwen in mijn eigen zoon', was een heel mooi compliment en een mooie manier van verwoorden hoe we werken aan het herstel van de verbinding tussen jongere en zijn context."

"Ik ben M. en speler bij x. Trotse drager van het x-Logo. Voor mij is winnen niet iets dat plots op het veld gebeurt. Winnen is iets dat je opbouwt in je geest, het is een fysiek iets dat elke dag groeit als je traint, elke nacht dat je er over droomt, na elke wedstrijd dat je kapot op het veld ligt omdat je echt alles gegeven hebt... Dat is winnen!..."

Hoe fijn is het om één van je gasten fier te horen vertellen dat hij in het 6-maandelijks boekje staat van zijn werk met foto en al. Hoe fijn is het te horen dat hij op handen gedragen wordt door zijn collega's, te horen hoe goed hij het wel doet en dat wij hieraan hebben meegewerkt...

Een beetje feest

Anne kijkt door het raam.
Het is al nacht. Ze kan de slaap niet vatten.
Ze is alleen,
maar morgen zal Thomas er zijn.
Hij is geplaatst,
al ruim een half jaar.
Het was moeilijk
voor én tijdens de plaatsing.
Hij nam het haar kwalijk,
wie ze was en wat ze deed,
vóór de plaatsing en door de plaatsing.
Een kind opvoeden,
zeker als je alleen bent,
is zwaar.
Ze was geen modelmoeder
maar wel de beste moeder die ze onder de
gegeven omstandigheden kon zijn.
Ze weet nog steeds niet
wat oorzaak is en wat gevolg
van alles wat er zich afgespeeld heeft.
Wel dat ze dankbaar is,
dat door deze plaatsing haar kind
zichzelf langzaam terugvindt,
én de weg naar haar.
Langzaam, voorzichtig ...
Ze moeten elkaar opnieuw verkennen.
De boosheid opzij leggen,
het zich tekortgedaan voelen een plaats geven.
Morgen is hij er.
Pasen zal misschien voor het eerst sinds lang
een beetje feest zijn.

Thomas kan niet slapen. Hij staat op.
Morgen gaat hij naar huis, voor Pasen.
Hij is zenuwachtig, bang, ...
Hij heeft geen goede herinneringen
aan zijn laatste jaren thuis.
Hij werd een half jaar geleden geplaatst.
En hij heeft het zijn moeder
heel kwalijk genomen.
Toch weet hij dat deze plaatsing zijn redding
is. Hij was hopeloos verloren gelopen: drugs,
spijbelen, verkeerde vrienden. De oorzaak
zocht hij toen alleen bij anderen.
Zijn moeder is alleen. Hij heeft zich op haar
afgereageerd, op de leraars , op de hele
school. In het begin ook op de begeleiders hier
in Pieter Simenon.
Hij moest zoveel boosheid kwijt.
Nu is men hier heel hard met hem aan het
werk. Het is moeilijk. Hij doet zijn best.
Hij probeert voorzichtig een nieuw begin te
maken, de band met zijn ma te herstellen.
Hij mist haar. Hij mist thuis.
Hij wandelt door de koude nacht van zijn
kamer over de binnenplaats naar het
permanentielokaal.
De begeleider heeft hem al een tijdje zien
staan, voor zijn raam.
Hij verwacht hem al.
Hij geeft hem, zonder te vragen, een beker
warme thee.
En dan begint Thomas te praten, en te praten
en
Pasen, morgen gaat hij naar huis.
En het gaat misschien, voor het eerst sinds
lang, een beetje feest zijn.

Voorkomen is beter

God schudt zijn ernstig betwijfelde
hoofd -
als voorkomen beter was dan genezen,
dan was hij nergens aan begonnen,
dan was het nu nog nul uur nul
op de nulde dag
en bleef het dat -
hij bijt op zijn niet langer voorstelbare
nagels
en gluurt naar beneden -
straks gaat hij genezen,
in zijn aandoenlijke wijsheid weet hij
alleen waarvan.

Toon Tellegen,
Uit: Wie A zegt: gedichten,
Querido Amsterdam 2002

Close your eyes my little one,
Close your eyes and dream,
You can be anyone,
Anyone you dream.
You can go anywhere,
Do anything,
Be anyone,
Just close your eyes
and dream your dreams.

Sluit je ogen, mijn kleintje, sluit je ogen en
droom. Je kan iedereen zijn, die je in je droom
wil zijn. Je kan gaan waarheen je wil, doen wat
je wil, zijn wie je wil.
Sluit gewoon je ogen en droom je droom.

Wij, in Pieter Simenon, trachten beiden te doen: voorkomen én genezen.
Het is ontzettend fijn als we zien, hoe jongeren, die schijnbaar onbewogen lijken,
langzaam openbloeien en opnieuw durven dromen van een toekomst. Om die te
helpen verwezenlijken, staan we met zijn allen klaar in de verschillende teams.
Dat u ons daarvoor bijkomende middelen geeft, is iets om erg dankbaar voor te zijn.

Wie onze jongeren en onze werking ook nu weer wil
steunen met een extra paaseitje

bpost bank BE91 0000 1025 0876
VZW JONGERENWERKING PIETER SIMENON,
Martinus Van Gurplaan 45, 3920 Lommel
011-54 46 08 - www.pietersimenon.be
Vanaf 40 euro per jaar ontvangt u een fiscaal attest.
En Dankjewel!